

29 Αυγούστου, 1995

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΤΟΥΡΒΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 50/94)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσία — Ερμηνεία — Το "ενδιαφέρον στην προαγωγή της επιστήμης" — Ανάλυση.

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύσταση του Διευθυντή — Πάσχουσα στην κριθείσα περίπτωση — Ακυρότητες.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα και πείρα — Διάκριση της έννοιας των δύο όρων.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Ανάθεση καθηκόντων — Δεν είναι επιτρεπτό να ανάγεται σε στοιχείο υπεροχής.

15 Ο αιτητής ζήτησε την ακύρωση της προαγωγής του ενδιαφερομένου σε Ανώτερο Ειδικό Ιατρό (Ορθοπαιδικής) μεμφόμενος την κρίση περί προσόντων του τελευταίου καθώς και την υπέρ αυτού σύσταση του Διευθυντή.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι :

1. Η Επιτροπή, ερευνώντας το ζήτημα, εύλογα μπορούσε να αναζητήσει την άποψη του Διευθυντή, χωρίς αυτό να σημαίνει πως εκχώρησε, έστω κατ' ελάχιστον, την αποφασιστική της αρμοδιότητα. Σημειώνεται παρενθέτικά πως η Επιτροπή διαφώνησε με τη γνώμη του Διευθυντή πως ο αιτητής θα έπρεπε να αποκλειστεί ως

μή κατέχων την ειδικότητα της ορθοπεδικής.

Το σχέδιο υπηρεσίας δεν απαιτεί προαγωγή της επιστήμης αλλά ενδιαφέρον στην προαγωγή της επιστήμης. Τα δύο είναι σαφώς διαφορετικά. Η απαίτηση για επίδειξη ενδιαφέροντος, αποσυνδέει την δράση από το επιστημονικό της αποτέλεσμα. Η ερμηνευτική προσέγγιση του αιτητή εισάγει αλλοίωση στο σχέδιο υπηρεσία και είναι εσφαλμένη. 5

2. Θεωρείται ότι η σύσταση του Διευθυντή προδήλως πάσχει για τους εξής λόγους: 10

1. Η "συνολική ορθοπεδική πείρα" είναι έννοια αόριστη και ήταν καθήκον του Διευθυντή να προσδιορίσει το περιεχόμενό της για να είναι συγκεκριμένη η θεμελίωση της γνώμης του και δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. 15

Το Δικαστήριο δεν μπορεί να γνωρίζει τι μέτρησε για να οδηγηθεί ο Διευθυντής στην διατύπωση της άποψης ως προς την περισσότερη "συνολική ορθοπεδική πείρα" του ενδιαφερομένου προσώπου. 20

3. Δεν είναι δυνατό, σ' αυτή τη διαδικασία, να διαφοροποιηθεί η αιτιολογική βάση της απόφασης της Επιτροπής η οποία επίσης έκρινε ότι οι δυο υποψήφιοι είναι περίπου ισότιμοι "σε όλα τα νομολογημένα κριτήρια". 25

4. Η αναφορά στην πείρα μπορεί να περιλαμβάνει και αναφορά στην αρχαιότητα αλλά οι δύο όροι κάθε άλλο παρά είναι ταυτόσημοι. Το μέγεθος της πείρας, ως περιέχουσας την έννοια των γνώσεων που αποκτήθηκαν με την ενασχόληση υπό ορισμένη ιδιότητα με ορισμένο θέμα δεν συνιστά, απλή αντανάκλαση της διάρκειας της υπηρεσίας. Δεν είναι έργο του Δικαστηρίου η πρωτογενής μόρφωση γνώμης. 30

Τα δεδομένα που συναρτώνται προς την εσωτερική ανάθεση καθηκόντων, δεν είναι επιτρεπτό να ανάγονται σε στοιχείο υπεροχής. 35

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Piperi and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1306, 40

Papapetrou v. Republic, 2 R.S.C.C. 61,

Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

Γεωργιάδου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 15/10/1993, με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προήχθηκε στη μόνιμη θέση Ανώτερου Ειδικού Ιατρού (Ορθοπαιδικής) (Τακτικός Προϋπολογισμός), Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας.

10

Χρ. Γεωργιάδης, για τον Αιτητή.

P. Βραχίμη - Πετρίδου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

15

A. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Cur. adv. vult.

20 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ημερομηνίας 15 Οκτωβρίου 1993 με την οποία ο Ν. Κετώνης προάχθηκε στη μόνιμη θέση Ανώτερου Ειδικού Ιατρού (Ορθοπαιδικής) (Τακτικός Προϋπολογισμός), Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας.

25

Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ήταν οι μόνοι που διέθεταν το απαιτούμενο προσόν της τριετούς τουλάχιστον υπηρεσίας στη θέση ειδικού ιατρού. Κατά την κρίση της Επιτροπής είχαν, επίσης, αποδεδειγμένο ενδιαφέρον για την προαγωγή της επιστήμης στον τομέα της ειδικότητάς τους, όπως απαιτούσε το σχέδιο υπηρεσίας. Ο αιτητής εισηγείται πως αυτή η κρίση της Επιτροπής, στην έκταση που αναφέρεται στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο, πάσχει.

30

35 Η Επιτροπή θεώρησε πως οι δυο υποψήφιοι είναι περίπου ισότιμοι "σε όλα τα νομολογημένα κριτήρια". Η πλάστιγγα, όπως χαρακτηριστικά σημειώνεται στην απόφασή της, έκλινε υπέρ του ενδιαφερομένου προσώπου ενόψει της σύστασης του Διευθυντή, στην οποία και επικεντρώθηκαν τα υπόλοιπα επιχειρήματα του αιτητή.

40 Το ενδιαφέρον στην προαγωγή της Επιστήμης

Οι δύο υποψήφιοι υποστήριξαν εγγράφως την άποψή τους ότι κατείχαν το προσόν. Ο Διευθυντής, με επιστολή του αλλά και προφορικά ενώπιον της Επιτροπής, συμφώνησε. Κατά τη γνώμη του η

μελέτη του ενδιαφερομένου προσώπου "Περίπτωση Οστεοειδούς Οστεώματος Ισχίου με Συμπτωματολογία Οσφυαλγίας - Ισχιαλγίας" και η μελέτη του αιτητή "Συχνότητα καταγμάτων Ισχίου σε μια Επαρχία της Κύπρου" αποδείκνυε το ενδιαφέρον τους, παρά το ότι "δεν πληρούσαν όλες τις παραμέτρους μιας πρωτότυπης μελέτης". Πληροφόρησε συναφώς την Επιτροπή πως, "ενδιαφέρονται για την ειδικότητά τους, συμμετέχουν ενεργά σε κάθε επιστημονικό συνέδριο ορθοπαιδικής και διδάσκουν τους υφισταμένους τους και τους εξασκούμενους ιατρούς τις νεώτερες τεχνικές και τα επιστημονικά επιτεύγματα στον τομέα της ειδικότητάς τους". Η πλειοψηφία των μελών της Επιτροπής, δέχθηκε πως και οι δυο υποψήφιοι κατείχαν το προσόν. Λέγει ο αιτητής πως κακώς λήφθηκε η γνώμη του Διευθυντή αφού την αρμοδιότητα στο θέμα την είχε η Επιτροπή. Προσθέτει πως η Επιτροπή δεν διεξήγαγε κατάλληλη έρευνα και καταλήγει με την εισήγηση πως, ούτως ή άλλως, η μελέτη του ενδιαφερομένου προσώπου στερείται επιστημονικής αξίας. Παραπέμπει σε λεξικά ως προς την έννοια του ρήματος "προάγω", (οδηγώ προς τα εμπρός, κάνω κάτι ή κάποιον να προοδεύσει, να εξελιχθεί προς το καλύτερο) και παίρνει τη θέση πως το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ούτε με τη μελέτη ούτε με την άλλη δραστηριότητά του προήγαγε πράγματι την επιστήμη.

Συμφωνώ με την αντίθετη άποψη των καθ' ων η αίτηση και του ενδιαφερομένου προσώπου. Η Επιτροπή, ερευνώντας το ζήτημα, εύλογα μπορούσε να αναζητήσει την άποψη του Διευθυντή, χωρίς αυτό να σημαίνει πως εκχώρησε, έστω κατ' ελάχιστον, την αποφασιστική της αρμοδιότητα. Σημειώνω παρενθετικά πως η Επιτροπή διαφώνησε με τη γνώμη του Διευθυντή πως ο αιτητής θα έπρεπε να αποκλειστεί ως μη κατέχων την ειδικότητα της ορθοπαιδικής.

Το σχέδιο υπηρεσίας δεν απαιτεί προαγωγή της επιστήμης αλλά ενδιαφέρον στην προαγωγή της επιστήμης. Τα δυο είναι σαφώς διαφορετικά. Η απαίτηση για επίδειξη ενδιαφέροντος, αποσυνδέει την δράση από το επιστημονικό της αποτέλεσμα. Η ερμηνευτική προσέγγιση του αιτητή εισάγει αλλοίωση στο σχέδιο υπηρεσίας και είναι εσφαλμένη. Υπό το φως των στοιχείων, η κρίση της Επιτροπής ήταν εύλογα επιτρεπτή.

Η σύσταση του Διευθυντή

Αντιγράφω τη σύσταση από τα πρακτικά της Επιτροπής.

"Στη συνέχεια ο Διευθυντής υπέβαλε τη σύστασή του, αναφέροντας ότι, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα νομολογημένα κρι-

τήρια στο σύνολό τους, τις απαιτήσεις της υπό πλήρωση θέσης καθώς και την καταλληλότητα των υποψηφίων, συστήνει για προαγωγή στη θέση Ανώτερου Ειδικού Ιατρού (Ορθοπαιδικής) τον υποψήφιο Κετώνη Νικόλαο.

5

Αιτιολογώντας τη σύστασή του, ο Διευθυντής ανέφερε ότι ο υποψήφιος Κετώνης έχει περισσότερη συνολική ορθοπαιδική πείρα, διευκρινίζοντας ότι εννοεί την πείρα που ο Κετώνης απέκτησε στις Υπηρεσίες του Τμήματός του, έναντι της πείρας που έχει αποκτήσει ο Τούρβας. Περαιτέρω πρόσθεσε ότι ο Κετώνης έχει επίσης περισσότερη πείρα από τον Τούρβα στις σύγχρονες χειρουργικές τεχνικές των αρθροπλαστικών επεμβάσεων, τις οποίες εφαρμόζει με επιτυχία στο Νοσοκομείο Λεμεσού όπου εργάζεται σήμερα. Τέλος, ανέφερε ότι κατά τα άλλα οι υποψήφιοι Κετώνης και Τούρβας είναι ισάξιοι, με κάποια όμως οριακή υπεροχή του Κετώνη στην αρχαιότητα, η οποία ανάγεται στη θέση Πρώτου Διορισμού τους."

10

15

Η σύσταση αναλύθηκε από κάθε άποψη αλλά δεν θα χρειαστεί να σταθώ σε όλες τις λεπτομέρειες των επιχειρημάτων που αναπτύχθηκαν. Θεωρώ ότι η σύσταση προδήλως πάσχει για τους εξής λόγους:

20

1. Η "συνολική ορθοπαιδική πείρα" είναι έννοια αόριστη και ήταν καθήκον του Διευθυντή να προσδιορίσει το περιεχόμενό της για να είναι συγκεκριμένη η θεμελίωση της γνώμης του και δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. Ο αιτητής αλλά και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν είναι τωρινοί ειδικοί. Είναι και οι δυο αναντιλέκτως έμπειροι επιστήμονες. Ο πρώτος ήταν από το 1979 ο μόνος ορθοπαιδικός στο νοσοκομείο Πάφου και στην πορεία ανέλαβε την ευθύνη του Τμήματος. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υπηρέτησε για σειρά ετών στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας για να αναλάβει από το 1989 την ευθύνη του τμήματος στο Νοσοκομείο Λεμεσού. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι μέτρησε για να οδηγηθεί ο Διευθυντής στην διατύπωση της άποψης ως προς την περισσότερη "συνολική ορθοπαιδική πείρα" του ενδιαφερομένου προσώπου.

25

30

35

Οι καθ' ων η αίτηση εισηγούνται πως αυτό το στοιχείο της σύστασης παραπέμπει στην αρχαιότητα του ενδιαφερομένου προσώπου έναντι του αιτητή. Δεν μπορώ να συμφωνήσω. Ο Διευθυντής αποσύνδεσε τα δυο αφού θεώρησε τους υποψήφιους ως "κατά τα άλλα ισάξιους" και χαρακτήρισε ως "οριακή" την υπεροχή του ενδιαφερομένου προσώπου στην αρχαιότητα. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είναι αρχαιότερο του αιτητή στην θέση

40

- πρώτου διορισμού κατά τέσσερα χρόνια και 5 1/2 μήνες αλλά δεν είναι του παρόντος η εξέταση του ισχυρισμού του ενδιαφερομένου προσώπου πως η αρχαιότητά του είναι ουσιαστική. Ούτε είναι δυνατό, σ' αυτή τη διαδικασία, να διαφοροποιηθεί η αιτιολογική βάση της απόφασης της Επιτροπής η οποία επίσης έκρινε ότι οι δυο υποψήφιοι είναι περίπου ισότιμοι "σε όλα τα νομολογημένα κριτήρια". Το ζήτημα που εγείρεται αφορά στην αιτιολογία της σύστασης όπως αυτή έχει καταγραφεί. Σημειώ-
5
νω συναφώς πως ενώ, όπως κρίθηκε, η αναφορά στην πείρα μπορεί να περιλαμβάνει και αναφορά στην αρχαιότητα (Βλ. 10
Piperi and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1306), οι δύο όροι κάθε άλλο παρά είναι ταυτόσημοι. Το μέγεθος της πείρας, ως περιέχουσας την έννοια των γνώσεων που αποκτήθηκαν με την ενασχόληση υπό ορισμένη ιδιότητα με ορισμένο θέμα (Βλ. 15
Theodoros Papapetrou v. Republic 2 R.S.C.C. 61) δεν συνιστά, όπως παρατηρήθηκε από το Δικαστή, όπως ήταν τότε, Γ.Μ. Πι- κή στην υπόθεση **HadjiSavva v. Republic** (1982) 3 C.L.R. 76 απλή αντανάκλαση της διάρκειας της υπηρεσίας.
2. Εφόσον ο Διευθυντής έκρινε πως "η συνολική ορθοπεδική πεί- 20
ρα" έπρεπε να μετρήσει, δεν θα έπρεπε να περιοριστεί στην πεί-
ρα που αποκτήθηκε στις υπηρεσίες του τμήματός του. Οι καθ' των η αίτηση εισηγούνται πως το αποτέλεσμα θα ήταν το ίδιο και αν συνυπολογιζόταν η εξωυπηρεσιακή πείρα. Ο αιτητής 25
παραθέτει τα δικά του στοιχεία για το αντίθετο, αλλά, όπως πρέπει να αντιλαμβάνονται και οι δυο πλευρές, δεν είναι έργο του Δικαστηρίου η πρωτογενής μόρφωση γνώμης.
3. Φαίνεται να αναγνωρίζει ο Διευθυντής πως και οι δυο υποψή- 30
φιοι έχουν πείρα στις σύγχρονες χειρουργικές τεχνικές των αρ-
θροπλαστικών επεμβάσεων. Άλλωστε ο ίδιος, λίγο πιο πριν, βε-
βαίωσε την Επιτροπή πως και οι δυο διδάσκουν τους υφιστα-
μένους τους και τους εξασκούμενους γιατρούς τις νεώτερες τε-
χνικές και τα επιστημονικά επιτεύγματα στον τομέα της ειδι- 35
κότητάς τους. Τι εννοεί λοιπόν όταν διαπιστώνει ότι το ενδια-
φερόμενο πρόσωπο έχει περισσότερη τέτοια πείρα; Οι διάδικοι
αντιλήφθηκαν πως αναφερόταν στον αριθμό των αρθροπλα-
στικών επεμβάσεων που πραγματοποίησαν. Προσκομίστηκαν,
επομένως, τα σχετικά στοιχεία από τα επίσημα αρχεία. Αν μέ- 40
τρησα ορθά, ο αιτητής από το 1979 μέχρι την ημερομηνία της
σύστασης πραγματοποίησε 14 ολικές αρθροπλαστικές ισχύου
και 24 γόνατος. Όλες είτε ως μόνος χειρουργός είτε ως ο πρώ-
τος από τους χειρουργούς που συμμετείχαν. Το ενδιαφερόμενο
πρόσωπο εμφανίζεται να συμμετείχε σε αρθροπλαστικές επεμ-

5 βάσεις από το 1984. Μέχρι την ημερομηνία της σύστασης ήταν βοηθός σε 55 αρθροπλαστικές ενώ πραγματοποίησε ως πρώτος χειρουργός μόνο 14, όλες ισχίου. Εφόσον, στην απουσία άλλων στοιχείων θεωρήσουμε πως και οι δύο εφάρμοζαν σύγχρονες χειρουργικές τεχνικές, πράγματι θα μπορούσε να τεθεί ζήτημα ως προς το ποιος από τους υποψηφίους, πάνω στη βάση των πιο πάνω δεδομένων, απέκτησε περισσότερη πείρα σ' αυτό το τομέα. Ιδιαίτερα αν προσέξουμε πως ο Διευθυντής αναφέρεται στην περίοδο από το 1989 που ήταν ο χρόνος της τοποθέτησης του ενδιαφερόμενου προσώπου στο νοσοκομείο Λεμεσού. Από το 1989 το ενδιαφερόμενο πρόσωπο διενήργησε 13 επεμβάσεις ενώ ο αιτητής 25.

15 Δεν είναι όμως αυτό που διακρίνω ως το κρίσιμο ζήτημα. Ο αιτητής πραγματοποιούσε όσες χειρουργικές επεμβάσεις απαιτούνταν στο νοσοκομείο Πάφου όπου είχε τοποθετηθεί. Και με την υπόθεση πως ο αριθμός των επεμβάσεων που χρειάστηκε να πραγματοποιήσει ήταν μικρότερος από τον αντίστοιχο του ενδιαφερομένου προσώπου, δεν μπορώ να δεκτώ πως αυτό θα ήταν νοητό να μετρήσει εναντίον του. Θα οφειλόταν σε εντελώς συμπτωματικούς παράγοντες συνδεδεμένους με την τοποθέτηση των υποψηφίων στις συγκεκριμένες θέσεις τους. Αν είχε τοποθετηθεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην Πάφο θα βρισκόταν εκείνος στη θέση του αιτητή και όπως είναι νομολογημένο τα δεδομένα που συναρτώνται προς την εσωτερική ανάθεση καθηκόντων, δεν είναι επιτρεπτό να ανάγονται σε στοιχείο υπεροχής. (βλ. *Κατερίνα Γεωργιάδου ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480.)

20
25
30 Αν ο Διευθυντής είχε πράγματι υπόψη του τέτοιους αριθμούς η σύστασή του θα έπασχε γιατί θα στηριζόταν σε ανεπίτρεπτο κριτήριο αξιολόγησης. Αν ο Διευθυντής είχε άλλα υπόψη του, αυτά παραμένουν εντελώς άγνωστα και η σύστασή του θα έπασχε ως ουσιαστικά αναιτιολόγητη. Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ του αιτητή. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή για να εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.